

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

OLYAN EGYHÁZAT AKAROK, AMELYIK KÖZEL ÁLL AZ EMBEREKHEZ

Egy brazil riporter emlékeztette Ferenc pápát, hogy a hívek Latin--Amerikában tömegesen lépnek ki az Egyházból, és más vallások, szekták felé fordulnak. A kérdésre, hogy miért történik mindez és mit lehet tenni, a Szentatya azt felelte, nem tudja megmagyarázni ezt a jelenséget, de felállít egy hipotézist:

Az Egyház anya. (...) Az anya dédelget, megérint, megcsókol, szeret minket. Amikor az Egyház ezer más dologgal van elfoglalva, elhanyagolja ezt a közelséget, és csak dokumentumokat tesz közzé, akkor olyan anya, mint aki gyermekével csak levelezés útján érintkezik. Nem tudom, hogy ez történik-e Brazíliában? Azt tudom, hogy Argentína egyes részein ez következett be: hiányzott a közelség.

Egy paptól hallottam, hogy Argentína déli részébe ment el misszionáriusnak egy faluba, ahol húsz éve nem volt pap! Nyilvánvaló, hogy az emberek a lelkészt hallgatták, mert szükségük volt arra, hogy hallják Isten igéjét. Amikor a pap a faluba

érkezett, egy hölgy így szólt hozzá: „Mérgek vagyok, mert az Egyház magunkra hagyott bennünket! Most minden vasárnap a lelkészt hallgatom, mert ő táplálta hitünket hosszú időn keresztül.” Hiányzott a közelség.

Amikor a pap távozni készült, a hölgy visszatartotta. „Atya, még egy pillanat, jöjjön ide!” És egy szekrényből elővette a Szűzanya kegyképét. „Ide rejtettem, hogy a lelkész ne lássa”. Ez az asszony járt a lelkészhez, tisztelte, hallgatta szavát, mert a térségben nem volt pap. De hitének gyökereit egy szekrényben elrejtve őrizte. Ez számomra a legkomolyabb probléma. Ez az epizód jól mutatja a menekülés, a változás drámáját. A közelség hiánya.

Megismétlem ezt a képet: az anya gondunkat viseli, megcsókol, dédelget és táplál, de nem levelezés útján. A közelség az egyik lekipásztori útmutatás ma az Egyházban: olyan Egyházat akarok, amelyik közel áll az emberekhez – fogalmazott a Szentatya.

MK

Tartalom:

Kalandos nyár Tatán	2
Öreg plébános levelei 9. rész	4
Fájdalmas Szűzanya ünnepe	5
Gondolat-olvasó	6
Karítástábor	6
Ki(s)olvasó	7
Egyházközségi évnyitó meghívó ...	8
22. Karizmatikus Találkozó	8
Programajánló	8

NAPKÖZIS TÁBOR

Idén is sok gyerek jelentkezett a napközis hittanos táborba, ami nagyon jól sikerült. Két héten át hangos volt a plébánia udvara a gyerek zsvajtól. Voltak a gyerekek uszodában, kirándulni Gödöllőn és akadályversenyen a városszéli réten. A plébánia udvarán volt ugráló vár és sok olyan program, ami élménydússá varázsolta az együtt töltött napokat. Úgy gondolom mindenki jól érezte magát, a gyerekek és a segítők is. Remélem jövő nyáron is ugyanilyen lelkesedéssel találkozunk. Köszönünk minden támogatást, Isten fizesse meg!

Mátyás Ilona táborvezető

A napközis tábor résztvevői (2. csoport)

KALANDOS NYÁR TATÁN

Vár Rád egy kalandos nyár Tatán, a „vizek városában”!

Ezzel a felhívással hirdettük meg az idei hittanos táborunkat, melyre 89 gyermek jelentkezett.

Tatára azért esett a választásunk, mert a város egyike Magyarország műemlékekben és természeti értékekben gazdag városainak. A tatai vár, amely a középkori királyok egyik kedvelt pihenőhelye volt, az ország egyetlen víziváráként a XIV. század óta őrzi e tájat.

Szállásunk az Öreg-tó partjától 300 méterre, gyönyörű természeti környezetben, 3 hektáros parkban volt, tele sportpályákkal, kitűnő étkezéssel, kiszolgálással. Minden adott volt ahhoz, hogy egy felejthetetlen hetet töltsünk együtt.

Az első napon Győr városát fedeztük föl, ahol rácsodálkozhattunk a régi szép házakra, kis utcákra. Felkerestük a győri legendák helyszíneit, hosszú keresgélés után megtaláltuk a vastuskós házat és azt is megtudtuk, hogy Jedlik Ányos bencés szerzetes találta fel a szódavizet.

Vasárnapra vendégeket vártunk, ezen a napon ünnepeltük azt, hogy immár tíz éve van hittanos tábora a kistarcsai gyerekeknek. Eljöttek a régi táborvezetők családostul és Somlai József atya.

Lányok ruhás fürdetése

A nap folyamán volt vetélkedő, ami visszaemlékeztetett az elmúlt táborokban történt eseményekre. Minden csapat felelevenítette egy-egy felejthetetlen pillanatát a régi tábori életnek és eljátszották ezt a közönségnek. Rögtönzött divatbemutatóval mutattuk be a táboros pólókat, amit minden gyermek a táborok végén emlékebe kapott.

Az emlékezést a régi fényképek megtekintése segítette a legjobban, kivétítön nézhettük végig a tíz év élményeit.

Szentirmai Borika az egyedüli vezető, aki kitartóan részt vett mind a tíz táborban. A táborozók közül, pedig *Méhes Dorottya*, *Szerdahelyi Bence* és *Varga Dániel* az, aki elmondhatja, hogy ott volt mindegyikben. Összegyűjtöttük a róluk készült képeket és egy emlékfüzetbe kötve kapták meg. Minden táborlakó és vendég kapott egy fa medált, a tízéves jubileum emlékére. Napunkat a szabadtéren tartott szentmisével koronáztuk meg és hálát adtunk a Jóistennek az elmúlt évek emlékeiért. Köszönjük Somlai atyának, hogy leutazott hozzánk és velünk együtt ünnepelt!

Hétfőn elkezdődött a tábori élet, aminek az idei mottója:

Vizek a Bibliában

„Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amelyet adok neki, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.” (Jn 4,13-14)

A tábor üzenete:

Jézus a szamariai asszonnyal beszélget és neki mondja a fenti szavakat. Jézus felkínálja neki az „örök élet vizét”. A Szentlélek bennünk lakozásáról beszél, amely a Jézus Krisztusba vetett hit által lehetséges. Ennek nyomán megjelenik az ilyen ember életében a derű, a belső öröm és a hitből élve a szeretet cselekedeteit teszi. Aki egyszer már bekerült Krisztus vonzásába és

Rönkhajítás

Sárkányhajózás

megtapasztalta az Isten ingyenes szeretetét, az mindig újra és újra inni akar az örök élet vizéből, ami a folyamatos Krisztussal való kapcsolata révén a szívéből forrásként fog előtörni.

Az idei hittanos táborban négy „vizes” bibliai helyet kerestünk föl:

- Átkelés a Vörös-tengeren
- Jónás története
- Csodálatos halfogás
- Jézus megkeresztelkedése

A napi foglalkozásokon ezekkel a történetekkel kapcsolatos játékokat, feladatokat oldottak meg, beszéltek át a csapatok vezetőikkel.

Voltunk egész napos kiránduláson, ahol fölkerestük Vértesszőlősön az előember koponyacsontjának lelőhelyét, megnéztük az ásatások helyszínét. A tikkasztó hőségben a kicsik tanúságot tettek kitartásukról, ahogy nyafogás nélkül vették az akadályokat. A nagyfiúk megmutathatták testi erejüket a rönkhajtás alkalmával. Gyűjtöttünk gyógynövényeket és szép köveket.

Ennek a tábornak a legjobb pillanatai közé tartozott az Öreg-tóban való fürdés. Volt olyan kislány, aki itt tanult meg úszni, meg olyan nagylány is, aki ruhástul csobbant a nagyfiúknak köszönhetően a hús habokban. Görbe atya

vigyázó tekintetével követte a fürdőzéseket, nehogy valaki túlságosan bemerészkedjen az egyébként elég gyorsan mélyülő tóba.

Nem csak fürödtünk a tóban, hanem kipróbálhattuk a sárkányhajózást is. Ez egy húsz személyes hajó, amiben az utasok eveznek. Na már most, a hajó csak akkor halad és nem imbolyog, ha egyszerre húzzák meg az evezőket. Ezért van minden hajó orrában egy dob és azt valakinek ütnie kell szépen ütemesen. El kell mondanom, hogy nagyon fárasztó dolog az evezés, főleg ha nem mindenki veszi ki a részét a munkából. A nagyfiúk voltak azok, akik teljes erőbedobással eveztek és nekik sikerült a tavat teljesen körbehajózniuk.

A tábori életből nem maradhatott ki a foci bajnokság, lehetett tollasozni, pingpongozni, íjászkodni. A kézműves napon sok szép virág, ékszer, madár készült. Természetesen Borikával lehetett sütit készíteni, amit mindenki megkóstolhatott a vacsoránál.

Nem maradt el a tábor életéből a „parti” hangulat sem, készültek kosztümös fényképek, finom koktélok. Lehetett pókerezni és fodrázskodni, zumbát táncolni és testfestést készíteni.

Minden estét a tábortűz körül zártunk, énekkel, imával és Görbe atya elmélkedésre indító gondolataival. A Jóisten gondviselő keze végig rajtunk volt, nem betegedett meg senki és kicsik-nagyok fegyelmezetten viselkedtek, figyelve-segítve egymást.

Hazafelé az esztergomi bazilikát is útba ejtettük és sétahajóval érkeztük Visegrádra. Innen elfáradva, de sok-sok közösség élménnyel gazdagodva érkeztünk templomunk parkolójába.

Köszönöm a táborvezetők áldozatos munkáját, nagyon jó olyanokkal együtt lenni és dolgozni, akik fél szavakból is értik, mit is akar a vezetőjük. Együtt gondolkoznak velem, az ő céljuk is az, hogy a gyerekek minél több lelki élménnyel gazdagodva térjenek haza. Építő ötleteikkel segítenek és így évről évre még jobban sikerül a tábor.

Vassné Bíró Ildikó, Mátyás Ilona, Szakács-Szentirmai Borbála, Pintér András, Méhes Anita, Méhes Krisztina, Dohány Máté, Szerdahelyi Soma voltak az idei vezetők. Ebben az évben kisvezetőket is neveltünk, az ő közreműködésüket is köszönöm: *Vass Veronika, Méhes Dorottya, Mátyás Norbert és Szerdahelyi Bence*.

Köszönöm mindenkinek az anyagi támogatást is, így tudtunk segíteni a tábori költségek csökkentésében. A támogatások nagy részét az adventi vásár bevételéből álltuk.

Méhes Zsuzsa

Somai József atya tábori miséje

ÖREG PLÉBÁNOS LEVELEI (9. RÉSZ)

Dr. Czapik Gyula egri érsek írásából összeállította Somlai József ny. plébános

Kedves Uramöcsém!

Nacafalvára visszaérkezvén, előbb ifjú dühömet kellett kifűnom, mielőtt terveim megvalósításába kezdhettem. Ifjú elképzelésemet, álmaimat nagyon megsértette az irodaigazgató úrnak ama állásfoglalása, mellyel a közeli tétlen életből való szabadulást nem vette elhelyezésem elfogadható okául. Én azt véltem, hogy a lelkek boldogulása a legfőbb törvény és akkor mégis azt kellett tapasztalnom, hogy az íróasztal mellett másnemű mérlegeken kezelik a kéréseket. Ma már belátom, hogy nem volt egészen igazam; hiszen mi lenne az egyházkormányzatból, ha minden kis káplánkának eszméjét mindenesetben felkarolnák. A bábeli torony építése szervezett munka lenne ahhoz képest, ami a fiatalság kíváncsainak aprólékos teljesítéséből következnek.

Le-föl jártam négylépéses káplán-szobámban és időnként megállottam az

annak főhelyén függő feszület előtt. Plébánosomnak nem akartam elmondani a velem történetet, más emberrel meg már nem érintkeztem Nacafalván és így csakis Üdvözítőmnek panaszkodhattam.

Látod Uram, hogy dolgozni szeretnék! Látod, hogy megtettem mindent az itteni buzgóságot bilincsbekötő viszonyok közötti szabadulásra. Miért enged Jézusom, hogy a háborítatlanságot mindenekfölött kedvelő és a lelkesedést nem mérlegelő kéréseket hivatalnokok rendezzék a Sátán országa elleni harcunkban? Üdvözítőm, nézd az én éretted küzdeni vágyó papi buzgóságomat egy ilyen hivatalnok ide, ebbe a nacafalvai gyűlöletpocsolyába taposta, ahol tétlenségre van kárhoytatva.

És tudja Kedves Uramöcsém, mit felelt erre a mi Legfőbb Pásztorunk a keresztről? Ma, higgadt lélekkel és egy hosszú élet meredekén, tapasztalatban a

dolgok fölé emelkedett gondolkodással, így olvasnám le szájáról a feleletet.

Haszontalan, semmirekellő szolga! Nem tudod, hogy a katonának ott kell harcolni, ahová állítják? És te ott akarsz küzdeni, ahol te állapítod meg helyedet? Haszontalan, semmirekellő szolga! Nem tudod, hogy az én országom a lelkekben vagyon és Nacafalván seregestül vannak ilyenek? Haszontalan, semmirekellő szolga! Nem tudod, hogy az előljárónak akkor is kell engedelmeskedni, amikor rendelkezése ellenkezik a vágyaiddal? Nem tudod, hogy a kormányzás nem pilanatnyi szükségletek szerinti összevisszarángatás, hanem bölcs elrendezés, amelyben egy-két hónap, sőt esztendő várakozása nem a nemtörődömség jele, hanem az okos kivárás? Ne a szobád padlóját koptasd itt, hanem az eddigi viselkedéseddel szakítva menj a hívek közé és addig is kísérelj meg éretted minden lehetőt, amíg máshová nem szólít Püspök-atyád parancsa. Akarj inkább engedelmeskedni, mint áldozattá lenni! Ezt tudnod és követned kellene!

Akkor azonban szertelen fiatal fantáziával egészen más szavakat adtam én a Megfeszített ajkára! Szegény megpróbált fiam, – véltem hozzám szólni az isteni Mestert – sajnállak, mert nagyra hivatott erőd ide kényszerít ebbe az áldatlan fészekbe. Sajnállak, mert éppen azok nem sietnek segítségére, akiknek hivatásuk és kötelességük volna. De segíts magadon és én is megsegítek!

És én elhatároztam kedves Uramöcsém, hogy segítek magamon. Ennek módjához a titkár úr megjegyzése adta az irányítást. Azt mondta ugyanis az irodaigazgató szobájában, hogy elhelyeznének Nacafalváról, ha plébánosom kívánná. Hát ezt a kívánságot akartam én, a fiatal káplán huncut észjárással kieroszakolni. Visszatérésem után négy napra akcióba léptem.

Plébánosom szokása volt, hogy ebéd után egy kis pihenést tartott. Ilyenkor bezárták a kaput és a házban, moccanni sem mert senki. Még a Bodri kutyát is átvitte az udvaros a zöldségeskertbe és hozzálancolta a kimondottan erre a célra összeeskábált ölhoz, nehogy vakkantásával zavarni merészelje a plébános új nyugodalmát.

Mondom a negyedik napon megkezdtem elhelyezésem kikényszerítési furfangját. Szent meggyőződésemm volt, hogy üdvös dolgot hajtok végre, hiszen a lelkem buzgóságának megmentéséről van szó és az eszköz is, amelyet alkalmazni valék, lelkiismeretem akkori ítélete szerint közömbös volt.

Nevezetes napon ebéd után megvártam a ház elcsendesedését, elővettem a püspöki székhelyen vásárolt hat billentyűs trombitát. Nem voltam túlságosan nyápic alak akkor sem, tüdőt pedig olyant adott a Teremtő a mellkasom mögé, hogy ha az Öszövétségben születtem volna bele Áron nemzetségébe, valószínű ezüstharonás lettem volna a karban. Ámde akkor a jeruzsálemi szolgálatba lépés előtt bizonyosan kioktattak volna a trombitálás módjára, holott az én kispapi nevelésemben ezt a hangszert nem vették be az istentiszteleti hangszerek közé. Így bizony annyit tudtam én ehhez a szer számhoz csupán, hogy az elején kell fűjni és aztán az ujjaimmal meg billegtetni lehet. Elkeseredetten nagy levegőt vettem és beleszusszantottam. Magam is megijedtem attól a zajtól, amit ilyenképpen csaptam. Mert hát hangnak még a legnagyobb botfűl sem nevezhette azt a zenebonát, amit kihoztam belőle. Céломhoz azonban így is nagyszerűen működött e zeneszerszám. Kinyitottam szobám ajtaját, ablakát és újra nekifoháskodtam, de most már billentyűket is nyomogatni kezdtem. Bró-hó-hi-nyikriksz-huhuhú... valami ilyenféle bömbölésből, csikorgásból, nyekergésből, brugozásból összetett idegtépő hangkász bődült ki zenei szerszámom csövén.

Bodri kutya meghallotta muzikális kísérletezésemet és dühös ugatásba kezdett. Reagálását átvette a szomszédok valamennyi házörzője, sőt mindkét telenünk is élénken tiltakozott ellene az istállóban. Végül a templom körüli fűvön delelő libák is tudomást szereztek szobám eseményéről és elkeseredetten gágogván, megindultak a hang forrása, káplánszobám ablaka alá.

Még két-háromszor nekibuzdultam gyors egymásutánban a muzsikálásnak és ugyanannyiszor felelt rá a természet környékbeli kórusa. Ép a negyedik fűváshoz vettem a levegőt, amidőn lenge magyarban megjelent ajtómban a plébánosom.

– Mi az? Megörült? – kérdezte magából kikelve.

– Nem én kérem, csak gyakorlatozom – válaszoltam a legnagyobb nyugalmat erőszakolva magamra.

– Ez gyakorlat? Ezt az éktelen rotyogtatást nevezi maga gyakorlatnak? Azonnal hagyja abba! Ha nem, hát akkor összetöröm azt a krákogó szerszámot rivallt rám, haragtól remegő plébánosom.

Ujjongott bennem a lélek. Nagyszerűen halad az ügy, örvendeztem magamban. Sőt biztatva szólottam önellemhez: csak ügyesen! Most üsd ipse a vasat, illetve plébánosom idegeit! Teljes nyugalommal válaszoltam: Elsősorban kikérem magamnak, hogy ezt a trombitát krákogó szerszámnak ócsárolja főtisztelendősége. Ez kérem egy igen tisztességes hangszer a lélek felüdítésére. Hasonlóképpen tiltakozom az ellen, hogy zenei gyakorlataimat lebecsülve rotyogtatásnak nevezi plébános úr. Igaz, hogy még ma nem tudok tiszta hangot kicsikarni kürtömből, de csak egy hónapig kegyeskedjék megértő türelemmel lenni, és én kezeskedem, hogy négy hét múlva a Rákóczi indulóval fogom gyönyörködtetni főtisztelendőségedet.

Plébánosom azonban mit sem méltányolta szándékaimat és az általuk kilátásba helyezett zeneművészeti gyakorlatokat, hanem szinte elképedve dadogta: Tisztességes hangszer? ... Négy hét? ... Végül visszanyerte régi énjét, trombitám rikkantását is túllicítáló energiával dörögte felém: Majd adok én magának Rákóczi indulót! Én fújom a Rákóczi indulót és maga pakolni és vonulni fog! Negyedórán belül megírom a püspöknek, hogy vigye innét, még ha magam maradok is. Ez nem kaszánya és nekem nem kell kürtös.

Kedves Uramöcsém! Majdnem plébánosom nyakába ugrottam ezek hallatára. Hiszen csak ezt akartam én! Elnyomva azonban örvendezésem, tovább szuszogtattam és krárogattam trombitámat, nehogy letegyen plébánosom elhelyezéskérő fenyegetéséről. Csak akkor hagytam abba a zenebonázást, amikor az udvarost láttam plébánosom levelével a postára menni.

Hogy mi lett a levél következménye, arról majd legközelebb számol be Kedves Uramöcsémnek:

az öreg plébános

A FÁJDALMAS SZŰZANYA

*Áll a gyötrött Istenanyja,
Kín az arcát könnybe vonja.
Úgy siratja szent Fiát,
Úgy siratja szent Fiát.*

Sokan nem is gondolnak arra, hogy a Fájdalmak Anyjának volt ünnepe. Ezt az ünnepet először hét tör ünnepének nevezték. Ez az ünnep a 17. században keletkezett. XIII. Benedek pápa, 1727-ben egész Európa kötelezővé tette, és nagypénteket megelőző péntekre helyezte.

A másik hétfájdalmú ünnepet, XI. Ince pápa engedélyezte a szervita szerzetesek számára, melyet később VII. Pius pápa 1814-ben az egész egyházra kiterjesztett. X. Pius pápa ezt az ünnepet szeptember harmadik vasárnapjáról, szeptember 15-ére tette. A katolikus naptárakban Fájdalmas Szűzanya néven szerepel.

Mi nagybőjtben gondolunk leg többet a fájdalmak Anyjára, és amikor a fájdalmas rózsafüzért imádkozzuk. Az ember életében sokszor találkozunk a szenvedéssel, mely mindenkinek kijut, még a legtökéletesebb teremtménynek, Szűzanyának is. Szűzanya kiválasztott volt, de a szenvedést, ő sem tudta elkerülni. Az agg Simeon megjövendölte neki a je-

ruzsálemi templomban, amikor a negyvennapos Jézust a templomban bemutatta, hogy hét tör járja át a szívét. Szűzanya meglepődött a jövődölés hallatára, és biztos, hogy nem felejtette el. Élete útján nem csodálkozott, és nem is tiltakozott, amikor a szenvedések rátörtek.

Hogy Szűzanya számolta-e életében a ráköszöntött szenvedések számát, azt nem tudjuk. Azt viszont tudjuk a Szentírásból, hogy Jézus szenvedése, és Szűzanya szenvedése összetartozik, elválaszthatatlan egymástól. A fájdalmak Férfija, és a fájdalmak Anyja összetartoznak. Szűz Mária találkozik szenvedő Fiával a kereszttúton. Az igaz, hogy Szűzanya fizikailag nem vérzett, de lelkileg annál jobban. Szomorú sírással ment a keresztet vivő, szenvedő Fia után. Tudta, hogy ez az út a kereszthalálba vezet. Majd a kereszt mellett áll, és a fájdalmak csúcsát szenvedni el. Az édesanyák legnagyobb lelki fájdalma, ha gyermekük halálát kell megélniük. A fájdalmak töre járta át Szűzanya szívét.

Milyen a mi fájdalmunk? A halandó embernek sokszor kijut a testi, lelki fájdalom. Van ugyan, akit megkímél az élet, van, akit nem. Nyugodtan mondhatjuk, hogy földi küldetésünkben sokszor kijut a testi, lelki fájdalom. Ha lázadunk ökolbeszorított kézzel a fájdalmak megmaradnak. Ha imádságra kulcsolt kézzel szenvedünk, és fohászkodunk a fájdalmak Férfijához, a fájdalmak Anyjához, a fájdalmak akkor is megmaradhatnak, de legalább szenvedhetünk magunk és mások bűneiért.

Fájdalmas Szűzanya az egyetlen tökéletes teremtmény, akinek nem kellett volna szenvednie, mégis vállalta a fájdalmak törét. Példaadó életet látva tanulni akarunk tőled. Elviselvén a testi, lelki fájdalmakat. Csak azt kérjük a Jóistentől, hogy egy kicsit több kegyelmet adjon, mint a ránk tört szenvedés.

Somlai József, nyugdíjas plébános

TESTI, LELKI ÉS SZELLEMI EGÉSZSÉG

Ép testben ép lélek (Mens sana in corpore sano) – mondták a rómaiak. De ezt okvetlenül ki kell egészítenünk. Egyrészt annak belátásához is ép lélek szükséges, hogy mennyire szükséges testi egészségünk fenntartása, másrészt fontos feladatunk szellemi állapotunk életkornak megfelelő szinten tartása is.

Érdekes statisztikai megfigyelés – a materialisták végső soron nem tudnak vele mit kezdeni –, hogy a vallásos emberek egészségesebbek a népesség átlagához képest. Már az ószövetségi Törvényben számos egészségügyi vonatkozású parancs van, például a lepra (amely keleten ma sem elhanyagolható gond) megelőzését célzó szabályok.

Amint a mozgás és helyes táplálkozás szükséges a testi egészséghez, ugyanúgy nélkülözhetetlen a rendszeres imádság lelki – sőt szellemi – épségünk megőrzéséhez. A teremtet világ egységes egész, benne a jelenségek, események hatnak egymásra és az ember sem független tőlük. Egészsége megőrzéséhez a velük való állandó kapcsolatra van szüksége: anyagi (anyagcsere) és szellemi „párbeszédre” (kommunikáció a legtágabb értelemben),

utóbbira olyan differenciált módon, ahogyan más látható élőlények képtelenek. Nem rabja, hanem alakítója a környezetének, de ez a tevékenysége állandó korlátokba ütközik és e korlátok legyőzése tölti ki az emberiség történetét. Csodálatos eredményei ellenére ez a harc mégis önmagában kudarcok sorozata, mert az ember magára hagyatva képtelen sorsát rendeltetése szerinti végső céljához (tökéletes boldogság) eljuttatni.

Lelki táplálékunk nemcsak az imádság, hanem az Istennek tetsző cselekedetek. Maga Jézus mondta: az ő tápláléka, hogy a mennyei Atya akaratát cselekedje. Földi életével bemutatta azt a szeretetet, amely „melegít, világít és éltet” (idézet Szabó István jezsuita szerzetes egyik 60-as években elmondott beszédéből), s ezzel az üdvösség útját jelölte ki számunkra. Az irgalmasság cselekedetein egyes régi keresztény írások az alamizsna-adást értették, ma természetesen jóval tágabban értelmezzük. Felelősségünk kiterjed társadalmi méretekben nemcsak az aktuálisan nyomorgó, igazságtalanságtól szenvedő tömegekre, hanem gyermekeink, unokáink generációjára is, akik egy károsodott környezetben lesznek

kénytelenek leélni életüket ösei(n)k korlátozottsága, kapzsisága (Czakó Gábor: „pénzizmus”) miatt. Mert mesterséges állatokkal: korábban soha nem látott gépekkel népesítették be világunkat és azokat újkori bálványokká tették (nyerőgépek, szörnyű műsorokat sugárzó televíziós csatornák, rettenetes internetes játékok, de ugye ne soroljam...). Elszakadnak az éltető világtól, nemcsak a földöntúli de a földi világtól is. A házasság helyett egyre természetlenebb és embertelenebb kapcsolatokat „eszelnék” ki – s mindennek vége a magány. Pedig a jó társaság, barát, hogy ne is beszéljek a kedves virágokról, fákról, háziállatokról, mennyivel egészségesebbé tesz életünket!

Az emberiség történelme során alkalmazkodott a Teremtő szándékához – beleértve a természetet és társadalmat – ezért és csak ezáltal maradhatott ember. A jövőben sincs más lehetősége, amennyiben továbbra is az szeretne maradni. Íróasztal mellett mindenféle életformákat ki lehet találni, törvénybe lehet iktatni, de ezek nemcsak a tudomány, hanem minden jóézésű ember számára elfogadhatatlanok, sőt nevetségesek is. *Szám L.*

Augusztus 5-12-ig között került megrendezésre a 20. karitász tábor. Most is ugyanúgy, mint az eddigi esztendőben nagycsaládos, és hátrányos helyzetű gyermekek táborozhattak, összesen 26 fiú és 10 lány, köztük két kistarcsai fiú is.

Mivel a tábor idején óriási kánikula tombolt, főleg olyan programokat szerveztünk, amivel valahogy ki lehetett bírni a 40 fokos hőséget. A tábor hétfőn rövid megnyitó után játszótéri mini atlétikával, és focival kezdtük, majd este tábornyitó szentmisén vettünk részt. Kedden Balassagyarmatra utaztunk ahol a helyi templomot néztük meg (sajnos *Dr. Stella Leontin* atyával nem tudtunk találkozni, mert éppen nem volt elérhető), majd estig a strandon voltunk. Mondanom sem kell, a gyerekek egész végig a vízben voltak, mert ezen a napon is 41 fokot mutatott a hőmérő.

Szerdán táborunkban új program volt, ugyanis reggel

KARITÁSZ TÁBOR

Kemencére utaztunk, ahol először megtekintettük a helyi tájházat, majd a múzeumvasutat is megnéztük, de sajnos a kisvonattal nem tudtunk utazni, mert csak hétfvégenként közlekedik, ezután megmutatták a templomot. Végül a palánki busz indulásáig ismét strandon voltunk. Csütörtökön lelki nap volt. Reggel lovas kocsin lementünk az Ipolyhoz, majd ebédig énekóra és hittanóra volt. Délután kézműves foglalkozások voltak, lehetett agyagozni, bőrizni és rongylabdát készíteni. Akit érdekelt villanyvasutat lehetett (a táborvezetők gyermekkori, féltve őrzött vonataikhoz hozták el), továbbá lehetett rugós focit játszani, csocsózni, tollasozni. A napot éjszakai tú-

rál és bátorságpróbával zártuk. Pénteken egy tartalmas, gazdag napot töltöttünk a Nomádtáborban. Először a tábor tulajdonosa *Kulman József* körbevezetett minket, majd egész estig birtokba vehettük a tábor, ahol a szabadon tartott állatokat lehetett simogatni, és családi népi játékokkal játszhattunk (drótkötélpályán való száguldás, íjászat...). A tábor este a Ki mit tud? produkciói és egy rövid buli zárta. Szombaton, reggeli után indultunk haza.

Mindenki nagyon jól érezte magát. Reméljük jövőre is meg tudjuk szervezni ezt a tábor, és sok hátrányos helyzetű gyermeknek adhatunk egy életre szóló élményt.

Tomecz Róbert táborvezető-helyettes

A KAPZSISÁG

Egy idős kvéker meg akarta tanítani embertársainak a megelégedettség leckéjét, ezért egy feliratot tett ki a következő szöveggel:

– Ezt a telket odaadom bárkinek, aki igazán megelégedett.

Egy gazdag földműves elolvasta a feliratot, amint azon az úton járt és így szólt magában: *Mivel kvéker barátom ezt a földterületet úgyis odaadja valakinek, én is éppen úgy megkaphatom, mint bárki más. Gazdag vagyok, megvan mindenem, ami kell, ezért bizonyára megelégedettnek minősülhetek.*

Odament a kvéker ajtajához, és amikor az idős ember megjelent, a földműves megmagyarázta, hogy miért ment oda.

A földtulajdonos megkérdezte tőle: *Tényleg megelégedett vagy?*

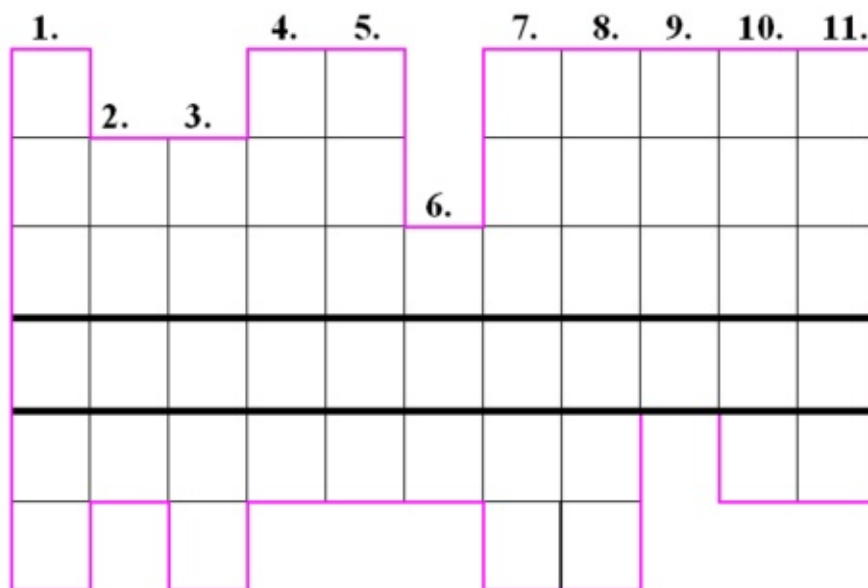
Az vagyok – mondta a földműves. – Mindenem megvan, ami szükséges, és megelégedett vagyok.

A másik így válaszolt. *Barátom, ha megelégedett vagy, akkor miért akard a telkemet?*

Ez a kérdés feltárta az ember szívében rejlő kapzsiságot.

REJTVÉNY

Amit csak Istentől kaphatunk meg! Megtudod, a vastagon keretezett sorból, ha beírod az oszlopokba a megfejtéseket.

1. Az Atya melyik oldala felől „ül” Jézus? 2. Égi édesanyánk Mária első neve. 3. Ezen a menyegzőn tette Jézus első csodáját. 4. A második parancs harmadik szava. 5. Ez az angyal köszöntötte Máriát. 6. Jézus nevelőapjának foglalkozása. 7. Jézus nevelőaty-

jának neve. 8. Péter apostol korábbi foglalkozása 9. Imádságaink zárószava. 10. Ennek az apostolnak is megjelent a feltámadt Jézus. Pál apostol külön is említi. 11. Lázár testvére, akinek sok mindenre gondja van, pedig csak egy szükséges.

SZINEZŐ
Az oldalt összeállította: Lauer Tamás

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő:	18.00
kedd:	7.00
szerda:	18.00
csütörtök:	18.00
péntek:	7.00
szombat:	7.00; 18.00 (elővételezett)
vasárnap: 7.30; 9.00; 10.30	
Nagytarcsán szeptember 8-án és 29-én (templombúcsú) lesz szentmise 11.30-tól.	

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ESEMÉNYEK

- Szeptember 6-án, pénteken az esti szentmise után *Finta Lajos* atya tart előadást a **perui misszióról**. Iskolaépítésbe kezdtek és ehhez adományokra van szükségük. Kérjük, aki teheti, támogassa céljaikat!
- **Veni Sancte** szeptember 8-án 9 órakor a templomban.
- **Évnyitó** szeptember 7-én.
- Szeptember 14-én **lelkinapot** tartunk a plébánián a **16 éven felüli fiataloknak**. A programok 10 órakor kezdődnek és estig tartanak.
- Szeptember 16-án 19 órai kezdettel **Simándy József emlékhangverseny** templomunkban. Közreműködik a Vivace együttes, templomunk kórusa.

TEMPLOMFELÚJÍTÁS

A kistarcsai templomunk tetőzete felújításra szorul, mely munkálatok a szentély beázása miatt halaszthatatlanná váltak. Ezért a hónapok 2. vasárnapjainak perselybevételét a templom felújítására fordítjuk.

Június havi perselygyűjtésünk során **317.000,-Ft**, júliusban **134.000,-Ft**, augusztusban **201.000,-Ft** gyűlt össze. Hálásan köszönjük az adományozóknak! **Kérjük továbbra is hívek nagylelkű adományait!**

Egyéni befizetés esetén a számlaszám: 65100242-11068659 *Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány, Pátria Takarékszövetkezet*. A közlemény rovatba kérjük írni be: **Templomfelújítás**

A rejtvény megfejtése: bűnbocsánat

EGYHÁZKÖZSÉGI ÉVNYITÓ

Egyházközségi évnyitó szeptember 7-én, szombaton 10-16-ig a Deres Lovasudvarban – 2143 Kistarcsa, Nagytarcsai út – *Kohajda Péter* lovas tanyáján. Ismét rendezünk foci- és röplabdabajnokságot.

Az ebédre a szervezők gondoskodnak, hatalmas üstben fő majd a gulyás. Szívesen fogadunk süteményt és üdítőt! Ízelítő egy-két programról:

11 órától lovasbemutató. 12-től jó ebédhez szól a nóta. A gyerekeknek lesz lovaglás, állatsimogató, homokozás.

Szeretettel várunk mindenkit!

Jelentkezni lehet a sekrestyében, vagy az alábbi e-mail címen:

mehes.zsuzsanna@gmail.com

Akinek szüksége van szállításra, jelezze azt is!

Méhes Zsuzsa: +36 (70) 225-3060

Mátyás Ilona: +36 (20) 576-7872

KARIZMATIKUS TALÁLKOZÓ IX. 28.

A Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás 22. Országos Találkozója Megújulás a Szentlélekben tanítás, dicsőítés, tanúságtételek, találkozások által. A szentmiséig közbenjárás, gyerekszolgálat, tini program, csendes szentségimádás. Hétköznapi Szentlelke jöjji!

Helyszín: Jégpalota Budapest, 1046 Homoktővis u. 1.

Előadó: *Varga László* kaposvári plébános. Főcelebráns: *Palánki Ferenc* püspök atya. Zenei szolgálat: *Csiszér László* barátaival és az Emmánuel közösség tagjai

Különbuszt szervezünk a találkozóra, feliratkozni a sekrestyében lehet.

Program:

09.00 gyülekező
09.30 köszöntés és buzdítás
10.00 előadás
16.00 szentmise

Belépőjegyek ára:

Július 31-ig 2000 Ft, szeptember 7-ig 2200 Ft, utána 2700 Ft. A jegy a honlapról is megrendelhető (shop.mkkm.hu), továbbá a Megújulás Irodáján keresztül (Budapest, 1116 Fehérvári út 168-178. C lph. fsz. 38.). A belépés ingyenes 16 éves korig, illetve a szentmisére már jegy nélkül be lehet jönni.

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12 **Baba–mama klub**; 18.30-tól **Mária Légió** imaestje
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra (T) A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS** családközség összejevetele.
- Szerdán 17 órára várjuk a **plébániai hittanra** azokat, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni.
- 18.40-19.15 **bibliaóra** (T)
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T); 18-19.30 a **Vivace** Kórus próbája.

- Péntek: 17 **ifjúsági hittan**; 19-20 **felnőtt hittan** kéthetente elsőpénteken **egésznapos szentségimádás** (T – fűtési időnyben a plébánián);
- Szombat: 10-12 **oratórium** A hónap 2. szombatján **filmklub** a volt bérnalkozóknak és felnőtt fiataloknak 17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T); a hónap második szombatján 18 órától **gitáros mise** (T)

Változás előfordulhat!

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános

Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359

Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu